

Living the Lotus 11

Buddhism in Everyday Life

2024
VOL. 230

रिशो कोसेइ काइ सान फ्रान्सिस्कोले सेप्टेम्बर १५मा
४५औं वार्षिक उत्सव मनाएको छ ।

Living the Lotus Vol. 230 (November 2024)

प्रकाशक: रिशो कोसेइ काइ अंतराष्ट्रीय विभाग
फुमोन मिडिया सेन्टर २-७-१, वादा सुगीनामी कु टोक्यो १६६-८५३७ जापान
फोन: ८१-३-५३४१-११२४ फ्याक्स: ८१-३-५३४१-१२२४
इ-मेल: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp
प्रमुख सम्पादक: केइइची आकागावा
सम्पादक: साची मिकावा
नेपाली संस्करण अनुवाद र सम्पादक: नविन अर्याल
सम्पादन कर्मचारी: अंतराष्ट्रीय विभाग कर्मचारी

रिशो कोसेइ काइ सन १९३८ सालमा संस्थापक निवानो निचिनो र नागानुमा म्योकोले सुरु गर्नुभएको शार्द्धर्म पुन्डरिक सुत्र र अरु दुइ सुत्र मान्ने सर्वसाधारण बुद्ध धर्मको संस्था हो । हामी बस्ने ठाउँ, काम गर्ने ठाउँमा गौतम बुद्धका उपदेशहरूको आधारलाई व्यवहारमा ल्याएर शान्तिपूर्ण संसार बनाउन चाहने ब्यक्तिहरू यो संस्थामा आबद्ध छन् । अहिले अध्यक्ष निवानो निचिको र हामी बौद्धधर्मालु सदस्यहरू राष्ट्रिय अन्तराष्ट्रीय स्तरमा अरु धर्महरू या परोपकारी संस्थाहरूसँग मिलाई बुद्धको उपदेश फैलाउन कोसिस गरिरहेका छौ । रिशो कोसेइ काइ सन १९३८ सालमा संस्थापक निवानो निचिनो र नागानुमा म्योकोले सुरु गर्नुभएको शार्द्धर्म पुन्डरिक सुत्र र अरु दुइ सुत्र मान्ने सर्वसाधारण बुद्ध धर्मको संस्था हो । हामी बस्ने ठाउँ, काम गर्ने ठाउँमा गौतम बुद्धका उपदेशहरूको आधारलाई व्यवहारमा ल्याएर शान्तिपूर्ण संसार बनाउन चाहने ब्यक्तिहरू यो संस्थामा आबद्ध छन् । अहिले अध्यक्ष निवानो निचिको र हामी बौद्धधर्मालु सदस्यहरू राष्ट्रिय अन्तराष्ट्रीय स्तरमा अरु धर्महरू या परोपकारी संस्थाहरूसँग मिलाई बुद्धको उपदेश फैलाउन कोसिस गरिरहेका छौ ।

Living the Lotus-Buddhism in Everyday life (शार्द्धर्म पुन्डरिक सुत्र - दैनिक जिवनमा बुद्ध धर्म) भन्ने शिर्षक हाम्रो दैनिकिमा बुद्धको उपदेश कसरी प्रयोग गर्न सकिन्छ भन्ने कुरा बुझाउन, जसरि हिलोमा पनि कमल फकृत्यको हुन्छ तेस्तै हाम्रो जिवन राम्रो र उधेच्यमुलक होस भन्ने कामना सहित राखिएको हो । यो पत्रिका पढेर संसार मनिसहरूको जिवनमा बुद्धको उपदेश उपयोग गर्नकोलागि ईन्टरनेटमा राखिएको छ ।

भेटले बिकास गर्ने सम्मान र बिनम्र मन-१

Rev. Nichiko Niwano
President of Rissho Kosei-kai

सम्मान गर्ने मन बिकास गराउछ

गतबर्षको यही बेलातिर मैले “मानव बिकासकोनिम्ती सम्मान गर्न सक्ने मन बनाउनु र बिनम्र हुनु जरुर छ” भन्ने यासुओका मासाहिरो गुरुको बचन साभार गरेर यो बर्षको निती तथा कार्यक्रम प्रस्तुत गरेको थिए। सर्वश्रेष्ठ कुरामा नजिक हुन चाहने मन भनेको आस्था गर्ने मात्र होईन कि सबैकोनिम्ती महत्वपुर्ण हो र एकअर्कालाई सम्मान गर्न सक्ने समाज नै शान्तिको आधार हो।

तर मैले पहिला पनि भने झै आफुलाई सम्मान गर्न नसक्नेले अरुलाई सम्मान गर्न सक्दैन भनिन्छ। तर तेस्तो भने पनि मैले पनि आफुलाई सम्मान गर्न सकेको छ त ? भनेर सोध्यो भने मलाई जवाफ दिन गाह्रो नै हुन्छ भन्ने कुरा पनि साचो हो।

तै पनि मैले यो कुरा पनि धेरै चोटी भनेको छु कि हात जोडेर बुद्धलाई नमन गर्ने गर्दा बुद्धको कृपाले हाम्रो परिवार एक भएको छ र आफ्नो अमुल्यताको आभास भएको छ। हरेक बिहान र बेलुका बुद्धलाई नमन गर्दा अलि भन्न त लाज लाग्छ तर “मलाई पनि बुद्धले नमन गरेका छन” भन्ने कुराको भान हुन्छ।

यो नयाँ बर्षको पहिलो जापनी अक्षरमा मैले “डर र सम्मान” भनेर लेखे। यो भनेको सम्मान गर्न सक्ने मन महत्वपुर्ण हुन्छ भन्ने कुरा हो। तर यो भनेको बुद्ध, ब्रह्माण्ड, प्रकृती जस्ता मानवको बुद्धी र क्षामता भन्दा धेरै माथी भएका तत्वहरुप्रती “डर” मान्दै तिनलाई “सम्मान” गरिने कुरा चित्रण गरिएको हो। इतिहासका बुद्धिजिवी या ज्ञाताहरुलाई सम्मान गर्न सक्ने मन पनि यो कुरामा सामेल हुन्छ तर अर्को तर्फ मैले सधै भेट हुने नजिकका एकएक “भेट” लाई पनि डर र सम्मान गर्न लाएक हुन र यि कुरालाई सम्मान गर्न सक्ने मन हरेक दिनको दैनिकिमा बिकास हुन्छ भन्ने लाग्छ।

भेट भनेको मनको पोषण

उदाहरणको लागि आमाबुवा र छोराछोरी हेर्ने हो भने आमाबुवाले आफ्नै सोचाइ मात्र सही हो भनेर आफ्ना छोराछोरीलाई गाली गर्ने अनि रिसाउने गर्छन । “पिताले पुत्रलाई पढाउने भनेको कहिले पनि सम्भव छैन” भन्ने पुरानो भनाइ झै आमाबुवा र छोराछोरीबिच सम्मान गर्न सकिने मन बनाउन गाह्रो हुन्छ भनेर पहिलदेखी नै भनिएको छ । तर मलाई आमाबुवा भने पनि सबै उस्तै नभएर फरकफरक हुन्छन र तेस्तो कुरा बुझेर उनिहरुले छोराछोरीका प्रवृत्तिलाई सम्मान गरेमा असल हुन्छ जस्तो लाग्छ । साथमा आमाबुवाले आफुले भन्ने र गर्ने कुरामा फरक नपार्ने कुरा नबिर्सिनु नै आमाबुवाले आफ्ना छोराछोरीलाई सम्मान गर्ने मनको बिकास गर्ने तरिका हो ।

हामीले सम्मान भन्ने शब्द सुन्ने बित्तिकै आफुभन्दा माथिका मानिस भन्ने कुरा सोच्छौ । तर आफु सरह या आफु भन्दा कम उमेर र अनुभव कम भएकालाई पनि सम्मान गर्न सक्ने मनको बिकास गर्नु महत्वपूर्ण हुन्छ । श्रीमानश्रीमती या साथिभाइमा पनि एही कुरा लागु हुन्छ । मुख्य कुरा अरुको भिन्न प्रवृत्तिलाई स्विकार गरेर असल पक्षलाई प्रसंशा गरी तेस्लाई सिकेर अरुलाई सम्मान गर्न सकिने मन बिकास गर्न सकिन्छ । एस्तो मनन गरेमा सबै भेटलाई साम्मान गर्न सक्ने मन बिकासकिनिम्ती पोषण बन्छ र यो नै बोधिसत्व उपासनाको एक अभ्यास हो ।

ब्यबस्थापनका देवता भनेर चिनिने कोनोसुकै मात्सुशिताले “एदी प्रकृती र संसारका कुरालाई आदार गर्न सक्ने मन छ भने आदर र सम्मान गर्न सक्ने कुरा अनिगिन्ती छन” भनेर भनेका थिए । साथमा उनिले मानवमा सर्व चिज र सर्व मानिसभित्र मुल्य देख्न सक्ने शक्ती हुन्छ भनेका थिए र यो शक्तिलाई प्रयोग गरी सबैलाई एकअर्कालाई सम्मान गर्न सक्ने मन बनाउन आग्रह समेत गरेका थिए ।

यद्धपी “सम्मान गर्न सक्ने मन बिकसित हुँदै गएमा तुलनात्मक रुपमा बास्तबिकता त अलि कमजोर रहेछ भनेर चाल पाउदा लज्जा मान्ने मन पनि बन्छ” भनेर यासुओका मासाहिरो गुरुले उपदेश दिएका छन । तेसैले भेट भनेको लज्जालाई जान्न महत्वपूर्ण कुरा सिकाउने मनको बिकास पनि गर्दछ । हाम्रोनिम्ती महत्वपूर्ण भेट भनेको उपदेश प्रचारको अर्थ र “बिनम्र मन” को बारेमा म अर्को अंकमा भन्ने छु ।

बुद्धको उपदेशले सबै मिलीजुली खुशि

रुस, साहारिन होजा ,चे कप्सुन

रिश्शो कोसेइकाइको सदस्य कहिले र कसरी हुनुभयो ?

म यहाँको सदस्य भएको २०१४ को नोवेम्बर हो । तेसको अघिल्लो वर्ष श्रीमान गुमाएर दुखमा डुबिरहेको बेलामा मेरी एक नातेदार पार्क ओहि (अहिले कोरियामा) ले रिश्शो कोसेइ काइको आस्थ राख्न सुझाव दिइएकी थिइन । तर म रुसको कृस्च्यन भएकोले बुद्ध धर्ममा आस्था राख्न अलि असजिलो लागेको थियो । “मलाई रसियन कृस्च्यनबाट बुद्ध धर्ममा परिवर्तन गर्न मानलान र ?” भन्ने सोच्ये । तर एक वर्षपछी धेरै सोचेपछी “आफना पितृलाई सम्झानु भन्ने कुरा महत्वपूर्ण हो र स्वर्गिय मातापितालाई पुजन भनेर एक चोटी कोसेइ काए जान्छु भन्ने लागेर पार्कजिसंग कोसेइ काइको होजामा गएकी थिए । संघका साथिहरुले मलाई मुस्कानसहित हात जोडेर स्वागत गरे र मैल पजिलोपल्ट पाथ सुत्र पाठ गरे र अरु सदस्यसंग कुरा गरे । किन हो तेती बेलामा मलाई बेस्कन पसिना आएको थियो र त्यो स्वस्थ पसिना थियो भन्ने कुरा अहिले पनि याद छ ।

तेस्पछी सदस्य बन्ने निर्णय गर्नु भएको हो ?

तेस्पछी पार्कजिले मलाई पुजा गर्दा चहिने सुत्रपाठ किताब (रसियन भाषाको) दिनुभयो । पार्कजिले मलाई सधै तिमीले सुत्रपाठ किताब पढेको हो ? अलि गाहो छ तर पढ्दै जादा कती रम्रस कुरा चन एसमा भन्ने कुरा बुझ्ने छौ भनेर भनिरहनुहुन्थ्यो । तेही पार्कजिको कुरा सुन्दासुन्दा सुत्रपाठ पनि पढ्दै गएर हामीहरु केकालागि बाचेका हौ त भन्ने कुरा प्रष्टाउने र सद्धर्म पुण्डरिक भनेको अद्भुत सुत्र हो भन्ने कुरा बुझ्दै गएपछी सदस्य बन्ने निर्णय गरेकी हु ।

हेरकदिन के कस्तो भावना राखी पुजा गर्नु हुन्छ ?

कोसेइ काइको आधार आस्था भनेको बिहान बेलुकाको पुजद्वारा बुद्ध अनि पितृप्रती आभारी हुने कुरा हो जस्तो सोचेकी छु । अर्को शब्दमा भन्दा म आफ्नो प्राण हुनु र आफुलाई यहाँ बचाइएको हो भन्ने कुरामा आभारी नभै रहन सकिदैन । तर साचो

चे कप्सुनजि

भन्दा बिहान कामले गर्द ब्यस्त हुँदा कहिलेकाही पुजा गर्न नसकेको पनि छ । तेस्तो बेलामा घर फर्केपछी त्यो दिनको आभारिपन ब्यक्त गर्न सुत्र पाठ गरी बेलुका पुजा गर्ने गरेकी छु ।

पुजा गरी पुण्य पाएको कुनै अनुभव छन ?

म पहिला कोरियन रेस्टुरन्टको भान्छामा काम गर्थे । ज्यादै तनाव हुने काम थियो र मन नपर्ने कुरा पनि धेरै थिए तेसैले थकाइ लागेर घर फर्किदा धेरै गाहो भएका दिन पनि थिए । तर बुद्ध मुर्तिअघी बसेर पुजा गर्दा शान्तिको आभास हुन्थ्यो । तेस्पछी गहिरो निद्रा सुतेपछी भोलिपल्ट फेरी ताजा भएर अब काम गर्छु भन्ने भावना जागृत हुन्थ्यो । एस्तो अनुभवबाट पुजा भनेको बुद्धलाई आभारिपन प्रकटा गर्ने कुरा हो र सुत्रपाठ गर्ने भनेको बुद्धसंग संवाद गर्ने कुरा हो भन्ने लागेको छ ।

पुण्डरिक सुत्रमा कुनै मन छुने उपदेश छन ?

पुण्डरिक सुत्रको सदपरिभुत बोधिसत्व अध्यायमा भएको बोधिसत्व भनेको जस्तो सुकैमा पनि बोधिसत्व हुन्छ र तेस्लाई पुजन पर्छ भन्ने उपदेश छ र मैले तेस्तो आचरण देखी प्रभावित छु र त्यो नै मेरो मनको साहारा भएको छ । एस्मा बोधिसत्वले “म तिमीलाई पुज्छु । तिमीहरु सबै पक्कै बुद्ध बन्ने छौ” भनेर आफ्नो मनबाट अरुको बुद्धत्व पुजेका थिए । तर ति बोधिसत्वले तेस्तो गर्दा अरुहरुले चाही यो पागल भएछ भनेर गाली गर्ने रहेछन । कोहिकोहिले त ढुङ्गाले हान्ने या पिट्ने पनि गरेका रहेछन । तैपनी “तिमीहरु पक्कै बुद्ध बन्छौ” भनेर न डगमग नभै अरुलाई पुजी अन्तमा बुद्ध बनेका थिए । एस्तो लक्ष भनेको ठुलो र गाह्रो हो तर म पनि सदपरिभुत बोधिसत्वसँग सिकेर सधै अरुलाई पुज्ने मनले अरुसँग कुरा गर्ने केहि गर्दा अडिग भएर मेहेनत गर्ने मान्छे बन्न सक्नु भनेर भक्ती र मेहेनत गर्न सकौ ।

कोसेइ काइको उपदेशमा महत्वपूर्ण लाग्ने केहि कुरा छन ?

संस्थापकले आफ्नो प्रवचनमा “आफु बदलिए अरु बदलिन्छन” भन्ने कुरा भन्नु भएको छ । मलाई यो कुरा सुन्दर लाग्छ र मन पर्छ । हामीहरु आफ्ना परिवार, काम अनि समाजमा आफु परिवर्तन नभएर अरु नै परिवर्तन हुन भन्ने सोच राख्छौ र तेसैले विवाद बढ्ने गर्दछ जस्तो लाग्छ । एसो सोच्दा

साहारिन होजा सेन्टरमा गोहोनजेन मुर्तिअधी अरु संघका साथिसँग (अधी दाहिने)

साहारिन होजा सेन्टरमा बुद्ध सामाग्रीलाई सफा गर्दै (देब्रे)

अरुलाई त परिवर्तन गर्ने सकिदैन । तुरुन्तै परिवर्तन गराउन सकिने भनेको आफुलाई मात्र हो । तेसैले अरु होईन पहिला आफु बदलिनु पर्छ भन्ने सोच राख्नु पर्छ । यसरी आफैले आफुलाई परिवर्तन गर्छु भन्ने नै धेरै सम्मान्योग्य र सुन्दर जिवनी हो जस्तो लाग्छ ।

कोसेइ काइको के कुरा रोचक लाग्यो ?

संघ नै यहाँको सबैभन्दा रोचक पक्ष लागेको छ । होजामा सबै जम्मा भएर सुत्र पाठ गर्ने अनि विविध कुरा गर्ने एकदम अर्थपूर्ण हो जस्तो लागेको छ । यहाँका साथीहरुले गर्दा एकअर्कालाई मद्दत गर्ने अनि हौसला दिने गर्न सकिन्छ । साथमा हासिखुशी रमाएर अनि आभारी भएर मिलेर बुद्धपथमा हिड्न सकिन्छ । होजाले गर्दा जिवनमा पर्ने समस्या अनि खुशीलाई बाडेर धर्म सिक्दै आफुलाई चम्काउदै बिकास गर्ने ठाउँ हो र यो कुरामा धेरै आभारी छु ।

अन्तमा के कामना गर्नु भएको छ भनिदिनुस न छोटोमा भन्दा बुद्धधर्मा सबै मिलेर सुखी हुने भन्ने कुरा हो । अबदेखी पनि साहारिन होजा सेन्टरको संघसँग मिलेर अझ धेरै साहारिनका मानिसलाई यो अमुल्य उपदेश फैलाएर सुखी हुन सक्नु भन्ने छ । र आफ्नो कुरा गर्दा मेरा ५ नातिनातिनिहरु सबै असल र स्वस्थसँग हुर्केर दयालु मानिस बननु भन्ने कामना गर्दछु ।

कमिक: रिश्शो कोसेइ काइको जानकारी

संस्थाका कार्यक्रमहरु

स्थापना दिवस

मार्च ५ भनेको रिश्शो कोसेइ काइको स्थापना दिवस हो । रिश्शो कोसेइ काइले सद्धर्म पुण्डरिक सुत्रलाई आत्मसाथ गरी अरुको मुक्ती र सुखको कामना गर्न भनेर स्थापना गरिएको थियो । स्थापनाको सुरुम कारीब ३० सदस्य थिए । तर अहिले बिदेशमा समेत सदस्य बढेर ठुलो संस्था बन्न पुगेको छ । एस्तो हुन सकेको उपदेश सिकेर सुखी भएकाहरुले त्यो खुशी अरुलाई सुनाउदा भएको हो ।

यो दिनमा दाइसेइदोमा जापानभरिका मन्दिरबाट सदस्यहरुले संस्थापनको अर्थ मनन र अझै एस्ताई फैलाउने कुरा प्रण गर्ने गर्दछन ।

यो कमिक निजी प्रयोजन बाहेक बिना अनुमती प्रतिलिपी बनाउन र छापन निषेध गरिएको छ ।

बाल दिवस

रिश्शो कोसेइ काइमा बाल बिभाग छ । यो प्राथमिकबाट माध्यमिकसम्मका विद्यार्थीको बिभाग हो । हरेक बर्षको मेको तेस्रो आइतबार बाल बिभाको आयोजनामा जापानभर बिभिन्न कार्यक्रम गरी “बाल दिवा” मनाइन्छ ।

यो दिन हरेक मन्दिरले आफ्नो ठाउँको आबस्यता अनुसार सरसफाइ, बृधआस्रम गएर छलफल, शान्तिको बारेमा कुरा गर्ने, खुला बजार राखेर आएको पैसा युनिसेफलाई दिने गरिन्छ । र सबै मन्दिरमा एक मिनट “शान्तिको कामना” गर्ने गरिन्छ ।

थाहा छ ?

“बाल दिवस” सुरुमा १९७०को मेमा “सर्व-जापान युवा जिल्लास्तरिय कार्यक्रम” को रुपमा थालिएको हो । “उज्यालो समाज निर्माणकोलागी हातेमालो” भन्ने कुरालाई लिएर सुरक्षित सडक कार्यक्रम, रक्तदान या सरसफाइ गर्ने गरिन्थ्यो ।

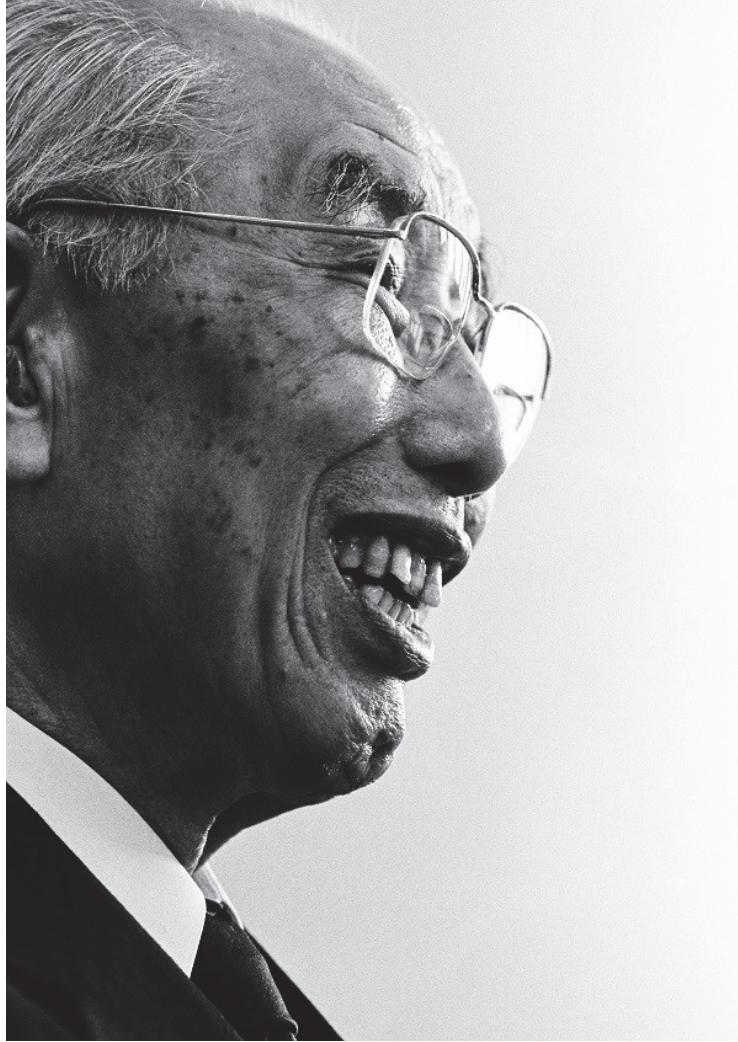
यो कमिक निजी प्रयोजन बाहेक बिना अनुमती प्रतिलिपी बनाउन र छापन निषेध गरिएको छ ।

बुद्धद्वारा बचाएर

जिवन मरण दुबै बुद्धको प्राण

Rev. Nikkyo Niwano
Founder of Rissho Kosei-kai

बुद्धधर्ममा “जन्म, बृद्धपन, रोग र मृत्यु” लाई “दुख” का चार प्रमुख कारक मतलब “चार दुख” भनेर भनिन्छ। खासमा जिवनमा धेरै दुख आउने गर्छन। एस्तोमा नै आफु स्वस्थ भएर बोधिसत्व कर्ममा भक्ती गर्दै जाने हो। एस्तो भनेको आफ्नो शक्ती होईनकी बुद्धले हामीलाई बचाइ राखेको भन्ने कुरा नै हो। तर हामी आफु खुशी हुँदा “मलाई बुद्धले रक्षा गरेका छन” “मलाई बुद्धले बचाएका छन” भनेर सोच्छौ त ? तेस्तो पक्कै सोच्दैनौ।

नसोचेको रोग लाग्यो, परिवारजनको दुर्घटना भयो, आफ्नो बिजनेस फेल भयो भन्ने जस्ता आपतमा भने आफुलाई बुद्धले किन वास्ता नगरेको होला भन्ने ठान्छौ। तर खासमा एस्तो बेलामा नै बुद्धले हामीलाई सहयोगको हात फैलाएका हुन्छन।

एक बयष्का ब्यक्तिले मलाई एस्त आफ्ना अनुभव सुनाएका थिए । तीनइले केहि रेस्टुराँ खोलेर बिजिनेस गरेका थिए तर बिस्तारै ऋण थुप्टै गएपछी एकपछी अर्को रेस्टुराँ बन्द हुन पुगेछ । तेसमाथि उनिलाई रोग लागेर आफ्नो अपरेसन सम्म गर्न पर्ने भयो र दुखको खाडलमा खस्न पुगेछन । तैपनी अपरेसन सफल भयो र बिस्तार स्वस्थ हुँदै गए । एकदिन उनि बिहान उठ्दा चराको चिर्बिरी सुन्न पुगेछन । “ओहो म त वास्तबमा बाचेको रहेछु” भन्ने ठान्ने बित्तिकै उनिले पहिला आफ्ना एक अग्रजले भनेको “तिमीलाई बुद्धले बचाइराखेका छन” भन्ने कुरा सम्झन पुगेछन ।

त्यो बेलासम्म आफ्नो धन्दा बढाउदै जस्तो सुकै बाधलाई पार गरेको भन्ने मान्छेले “बुद्धले गर्दा बचिरहेको छु भन्ने कुराम आभारी भएपछी मेरो हरदिन परिवर्तन भयो” भनेर भने ।हामी सधै आफुलाई नराम्रो कुरा नहोस खाली राम्रो होस भन्ने चाहना गर्दछौ । र राम्रो भएमा त्यो आफैले गर्दा भएको हो भन्ने लाग्छ । तर “म आफ्नै शक्तिले बाचेको हु” भन्ने मात्र सोचेमा बुद्धको रक्षाबाट बन्चित भइन्छ र “दुख” ले पच्छयाउने गर्दछ ।

जेन गुरु दोगेनले आफ्नो पुस्तक “सोबोडेन्जो” मा “यो जिवन र मृत्यु भनेको दुबै बुद्धको प्राण हो । तर एस्लाई जनम र मरण भनेर मात्र सोचेमा बुद्धको अमृत्य प्राण पनि गुमाउने छौ” भनेर उपदेश दिएका छन ।

यो भनेको “चार दुख” जस्त धेरै दुखहरु सबै बुद्धको “दया” हो भन्ने कुरा हो । जे भए पनि हामीले बुद्धको प्राण पाएर नै बाचेकाले रोग लागे पनि, बृद्ध भए पनि र मृत्यु हुँदा पनि त्यो बुद्धको प्राण नै हो र यो सबै बुद्धको ठुलो दयाभित्रको कार्य हो “दुख” भए र नै त्यहाँबाट मुक्ती पाउदा खुशी प्राप्त हुन्छ । र त्यो “दुख” बुद्ध पथमा हिंड्ने मानिसलाई साचो सुख दिने बुद्धको दयायुक्त “ब्यबस्था” भन्दा अरु केहि होईन ।

निक्क्यो निवानो हेसेई धर्म संग्रह १ "बोधि अंकुरण" पृष्ठ ६१-६३

सर्बभेट आफ्ना गुरु

Rev. Keiichi Akagawa
Director, Rissho Kosei-kai International

सबैजना नमस्ते । जापानमा सरद ऋतु भएर देशभरी नै पातहरु रंगिन हुन थालेका छन । पाठकहरुको यो महिना के कस्तो होला त ?

यो महिना अध्यक्षले आफ्नो प्रबचनमा यो बर्षको निती तथा कार्यक्रममा प्रस्तुत “सम्मान गर्ने मन” र “बिनम्र हुने मन” को महत्वको बारेमा प्रष्ट पारी सबै भेटलाई सम्मान गर्ने मन बिकसित गर्मेम त्यो पोषण हुन्छ भनेर उपदेश दिनु भयो । भेट भनेको एक कर्म हो र त्यो भेटिने मान्छे र स्थान फरक हुन्छ तर त्यो सबै कुरालाई अभ्यास गर्छु भनेर सोचन सक्नु पर्छ भन्ने लाग्छ । भेटलाई आफ्नो स्वार्थ हो भन्ने कि कृतज्ञ हुने हो त्यो दुइको प्रतिफलमा आकाश जमिनको फरक हुन्छ भनेर सजिलै सोचन सकिन्छ ।

म हरेक महिनाको प्रवचन पढ्दा अध्यक्षले ४० बर्षअघी लेख्नुभएको “सर्ब चिज मेर गुरु” भन्ने कुरा सम्झिन्छु । त्यहाँ आफु उत्ताराअधिकारि हुनुअघिको अध्यक्षको मनको कुरा लेखिएको थियो र सबै भेट भनेको आफ्ना गुरु हुन भन्ने वहाँको आधारभुत प्रबृत्ती झल्किन्छ । सरद ऋतुको सुन्दर दिनमा यो सुन्दर किताब लिएर शान्तसँग फेरी एकपटक पढौ कि भन्ने लागेको छ ।

प्रवचनमा उपदेश दिनु भए झै यो महिना सर्बभेट “सम्मान गर्ने मनको पोषण” भन्ने मनन गरेर सदपरिभुत बोधिसत्वलाई नमन गर्ने अभ्यास गर्छु भन्ने छ ।

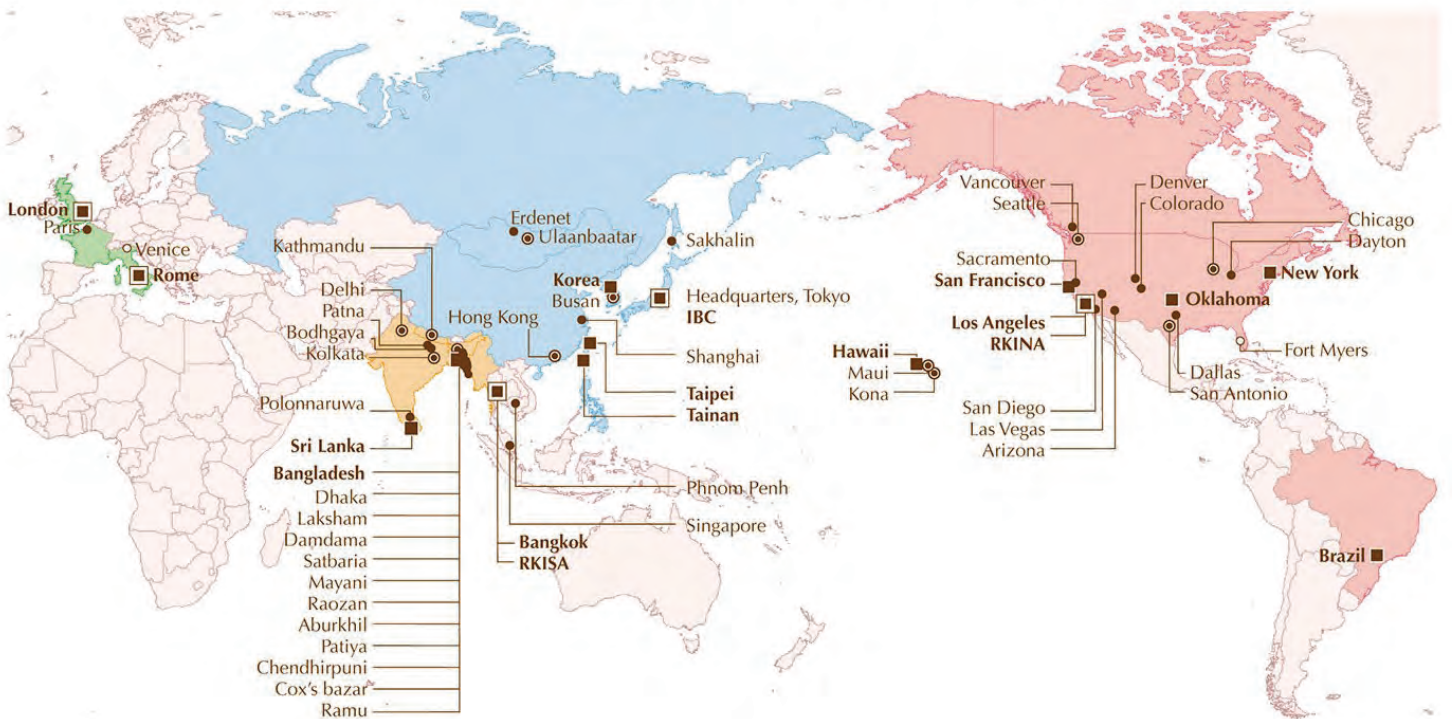
टोक्योको फुमोन मिडिया केन्द्रमा गरिएको गोहोजोन हस्तान्तरण कार्यक्रममा रेव. आकागावा उत्तर अमेरिका प्रचार प्रमुख योशिजावाजी (मथि दाहिने) र कलकत्ता शाखाक प्रशिक्षक बरुवाजी (तल देखे) ।

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

🌸 A Global Buddhist Movement 🌸

Information about local Dharma centers

facebook

X

